

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 323

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 mai 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 251 din 15 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	2-4	3.923. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecatronist” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar Industrial Minier din municipiul Lupeni	13-14
Decizia nr. 254 din 20 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (2), alin. (3 ¹) și alin. (4), precum și art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-7	3.924. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician instructor auto” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” din municipiul Deva	14-15
Decizia nr. 255 din 20 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 alin. (1) și (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	7-9	3.925. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „servicii”, domeniul „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în gastronomie”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „industrie alimentară”, calificarea profesională „tehnician în industria alimentară” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar „Ioan Bojor” din municipiul Reghin	15
Decizia nr. 281 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere	9-11	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.355. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2012—14 mai 2013	11-12	326. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale MASTER FINANCE GROUP IFN — S.A.	16
3.913. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala cu clasele I—IV „Noua Generație” din municipiul Constanța	13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 251

din 15 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva și de Mihai Gabriel Panaite în Dosarul nr. 1.808/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului nr. 306D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 307D—322D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva și de Ștefan Ciortan, Mircea Darie, Liviu-Constantin Tisu-Dragoș, Eugen-Constantin Iovan, Constantin-Iosif Ardean, Nicolae Albu, Gheorghe Damian, Dumitru Oniceag, Iulian Todea, Nicolae Minoiu, Radu Pitorodeschi, Nicolae-Dumitru Șoaită, Aurel Pătrașcu, Alexandru Vartolomei, Costache Grigore și Ioan Necșa în dosarele nr. 2.205/97/2011, nr. 2.148/97/2011, nr. 1.803/97/2011, nr. 2.060/97/2011, nr. 2.061/97/2011, nr. 2.068/97/2011, nr. 2.078/97/2011, nr. 2.087/97/2011, nr. 2.137/97/2011, nr. 2.495/97/2011, nr. 2.496/97/2011, nr. 2.748/97/2011, nr. 2.082/97/2011, nr. 2.153/97/2011, nr. 2.488/97/2011 și nr. 2.494/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 307D—322D/2012 la Dosarul nr. 306D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 307D—322D/2012 la Dosarul nr. 306D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 2.135 din 5 decembrie 2011, deciziile civile nr. 2.212, nr. 2.214, nr. 2.215, nr. 2.217, nr. 2.218, nr. 2.220, nr. 2.221, nr. 2.223, nr. 2.224, nr. 2.226, nr. 2.227 și nr. 2.229 din 12 decembrie 2011 și deciziile civile nr. 18, nr. 20, nr. 26 și nr. 27 din 9 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 2.205/97/2011, nr. 2.148/97/2011, nr. 1.803/97/2011, nr. 1.808/97/2011, nr. 2.060/97/2011, nr. 2.061/97/2011, nr. 2.068/97/2011, nr. 2.078/97/2011, nr. 2.087/97/2011, nr. 2.137/97/2011, nr. 2.495/97/2011, nr. 2.496/97/2011, nr. 2.748/97/2011, nr. 2.082/97/2011, nr. 2.153/97/2011, nr. 2.488/97/2011 și nr. 2.494/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva și de Ștefan Ciortan, Mircea Darie, Liviu-Constantin Tisu-Dragoș, Eugen-Constantin Iovan, Mihai-Gavril Panaite, Constantin-Iosif Ardean, Nicolae Albu, Gheorghe Damian, Dumitru Oniceag, Iulian Todea, Nicolae Minoiu, Radu Pitorodeschi, Nicolae-Dumitru Șoaită, Aurel Pătrașcu, Alexandru Vartolomei, Costache Grigore și Ioan Necșa în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de Tribunalul Hunedoara, recursuri prin care se solicită anularea deciziilor de pensioare prin care părților le-au fost recalculate pensiile conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, menținerea drepturilor de pensie pe care titularii le-au avut înaintea datei emiterii acestor decizii și obligarea Casei de Pensii din Ministerul Apărării Naționale la plata diferențelor convenite și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin prevederile art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, suprimând dreptul de a formula recurs împotriva hotărârii judecătorești prin care o instanță se declară necompetentă, lasă judecătorilor posibilitatea de a se situa deasupra legii, conferindu-le astfel o poziție privilegiată și încălcând prevederile constituționale ale art. 16. Se arată, de asemenea, că textele criticate permit instanțelor să se desesizeze fără ca hotărârile prin care acestea se declară necompetente să poată fi atacate, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție. Pentru

aceste motive, se susține că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă dau judecătorilor posibilitatea încălcării principiilor statului de drept statuate la art. 1 alin. (3) din Constituție.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa încălcare prin textele de lege criticate a dispozițiilor art. 16 din Constituție, instanța arată că acestea nu instituie o discriminare, ci un regim juridic diferit pentru situații procesuale diferite, aspect ce ține de competența exclusivă a legiuitorului. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21, instanța arată că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu încalcă accesul liber la justiție și nici principiul dublului grad de jurisdicție, întrucât caracterul irevocabil al hotărârii de declinare a competenței nu vizează fondul cauzei, aceasta urmând a fi judecată potrivit dispozițiilor Legii nr. 119/2010, coroborate cu cele ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat. Totodată, instanța subliniază faptul că scopul textelor de lege criticate este acela de creștere a celerității judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării soluționării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, se susține că hotărârile de declinare a competenței sunt irevocabile atât pentru reclamânți, cât și pentru pârâți, textele criticate instituind regimuri juridice diferite doar pentru categorii de persoane aflate în situații diferite. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele criticate a dispozițiilor constituționale ale art. 21, se arată că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, iar stabilirea normelor de procedură este de competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite, poate stabili reguli speciale derogatorii de la cele generale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind*

trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.”

Se susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul român, art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la egalitatea în drepturi și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității normelor criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, și prin deciziile nr. 65 și nr. 67 din 31 ianuarie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 9 martie 2012.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, statuând că dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac sunt asigurate prin art. 159¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care instituie în sarcina instanței investite prin hotărârea de declinare a competenței atribuția de a verifica și de a stabili, din oficiu, dacă este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate, iar prin art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă se conferă părții interesate posibilitatea de a critica legalitatea sentinței pronunțate asupra fondului prin invocarea motivului de recurs, respectiv dacă hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe, invocată în condițiile legii.

De altfel, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Curtea a mai reținut că, în fața instanței considerate competentă prin hotărârea de declinare a competenței, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 159¹ alin. 4 și 5 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, la prima zi de înfățișare, aceasta este obligată să verifice dacă este competentă general, material și teritorial să judece cauza, precizând în încheierea de ședință temeiurile de drept pentru care se consideră competentă, demers ce nu împiedică formularea de excepții de necompetență în cazurile și în condițiile prevăzute de alin. 1 al aceluiași articol. Împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea litigiului de către instanța astfel investită, partea interesată, așa cum s-a arătat mai sus, poate formula recurs, potrivit dispozițiilor art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă. De asemenea, dacă instanța investită prin hotărârea de declinare a competenței se declară, la rândul său, incompetentă, conflictul negativ de competență va fi soluționat de instanța ierarhic superioară, conform prevederilor art. 20 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere din Deva și de Mihai Gabriel Panaite, Ștefan Ciortan, Mircea Darie, Liviu-Constantin Tisu-Dragoș, Eugen-Constantin Iovan, Constantin-Iosif Ardean, Nicolae Albu, Gheorghe Damian, Dumitru Oniceag, Iulian Todea, Nicolae Minoiu, Radu Pitorodeschi, Nicolae-Dumitru Șoaită, Aurel Pătrașcu, Alexandru Vartolomei, Costache Grigore și Ioan Necșa în dosarele nr. 1.808/97/2011, nr. 2.205/97/2011, nr. 2.148/97/2011, nr. 1.803/97/2011, nr. 2.060/97/2011, nr. 2.061/97/2011, nr. 2.068/97/2011, nr. 2.078/97/2011, nr. 2.087/97/2011, nr. 2.137/97/2011, nr. 2.495/97/2011, nr. 2.496/97/2011, nr. 2.748/97/2011, nr. 2.082/97/2011, nr. 2.153/97/2011, nr. 2.488/97/2011 și nr. 2.494/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 15 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 20 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (2), alin. (3¹) și alin. (4), precum și art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 1, 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Sergiu Cioca Parasca în Dosarul nr. 3.340/175/2010 al Judecătoriei Aiud, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 579D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 602D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marian Păun în Dosarul nr. 10.403/200/2010 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din

oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 602D/2011 la Dosarul nr. 579D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 602D/2011 la Dosarul nr. 579D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor contravenienților sancționați în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, fără a exista o discriminare. Totodată, arată că, potrivit jurisprudenței Curții, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate gradele de jurisdicție și la toate căile de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 12 și 26 aprilie 2011, pronunțate în Dosarele nr. 3.340/175/2010 și nr. 10.403/200/2010, **Judecătoria Aiud și Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. X pct. 1, 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Sergiu Cioca Parasca și de Marian Păun în cauze având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și

sanționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și soluționarea recursului împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de același act normativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin următoarele:

1. Prin dispozițiile Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor s-a introdus alin. (3¹) în art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, înlăturându-se posibilitatea atacării cu recurs a hotărârilor pronunțate de judecătoreie. Pe de altă parte, prin art. IX din Legea nr. 202/2010 s-a modificat art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor în sensul că, dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. S-a reglementat astfel un tratament juridic diferențiat între cei sancționați contravențional în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și cei sancționați în temeiul altor acte normative, primii fiind lipsiți de calea de atac a recursului împotriva hotărârii pronunțate de judecătoreie, ceea ce duce la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. Totodată, prin eliminarea căii de atac a recursului, potrivit art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, se aduce atingere și dispozițiilor art. 24 din Constituție, art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. Prevederile art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, introduse prin art. X pct. 4 din Legea nr. 202/2010, potrivit cărora hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate, aduc atingere dispozițiilor art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală, precum și art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenție.

3. Dispozițiile art. 118 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care stabilesc un termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, în care contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere, sunt imposibil de aplicat. Astfel, sub imperiul vechii reglementări contravenienții erau obligați să se prezinte la serviciul poliției rutiere cu o copie legalizată a hotărârii, copie pe care, sub reglementarea actuală, nu o pot depune datorită textului de lege criticat care se referă la momentul „pronunțării hotărârii”.

Judecătoria Aiud apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, tratamentul diferit sub aspectul exercitării căilor de atac aplicabil între persoanele care săvârșesc contravenții este justificat prin faptul că în materie contravențională legiuitorul a înțeles să apere valori sociale diferite. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât la situații diferite trebuie să existe un tratament diferit. Nu este încălcat nici dreptul la un proces echitabil, deoarece actul prin care este constatată contravenția este supus controlului unei instanțe de judecată care îndeplinește garanțiile de independență și imparțialitate impuse de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, chiar dacă, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale se subsumează noțiunii autonome de „acuzatie în materie penală”, prin textele de lege criticate nu s-ar putea reține încălcarea art. 2

din Protocolul nr. 7, prin care se asigură dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, deoarece la punctul 2 al acestui articol se prevede că acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul unor „infracțiuni minore”. Or, faptele contravenționale pot fi considerate „infracțiuni minore” în sensul avut în vedere de Convenție. Textele de lege criticate nu aduc atingere nici dreptului la apărare garantat de Legea fundamentală, deoarece acesta nu presupune asigurarea unei căi de atac pentru orice procedură judiciară. Potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac se exercită „în condițiile legii”, iar potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierile de sesizare a Curții îl constituie prevederile „art. X pct. 1, 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010” și „art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice”.

Curtea constată că în Dosarul nr. 579D/2011 obiectul excepției îl constituie prevederile art. 118 alin. (2), alin. (3¹) și alin. (4), precum și art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum au fost modificate și completate prin art. X pct. 1, 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Aceasta deoarece, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Totodată, în Dosarul nr. 602D/2011, Curtea observă că în formularea excepției autorul critică prevederile art. 118 alin. (2), alin. (3¹) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 118 alin. (2), alin. (3¹) și alin. (4), precum și art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificate și completate prin art. X pct. 1, 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 118: „(2) *Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești. [...]*”

(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*

(4) *În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.”;*

— Art. 120: „(1) *Procesul-verbal neatcat în termen de 15 zile de la data comunicării acestuia, precum și, după caz, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenție, prin prisma art. 20 din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

1. Prin Decizia nr. 1.315 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Curtea s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că, prin textul de lege criticat, legiuitorul a instituit o regulă procedurală nouă, ce elimină calea de atac a recursului, înlăturând în acest fel un grad de jurisdicție, în scopul simplificării și sporirii celerității soluționării cauzelor, cu impact direct asupra executării hotărârilor judecătorești astfel pronunțate. Aceasta deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează contravenții ce sunt săvârșite prin fapte ușor de individualizat și lipsite de complexitate, a căror constatare și sancționare de către organele abilitate și al căror control exercitat de către instanțele de judecată presupun o activitate cu un grad de dificultate redus, în special în privința administrării probelor, ce nu necesită existența mai multor grade de jurisdicție în vederea soluționării corecte a cauzelor.

Curtea a reținut, făcând referire la jurisprudența sa, că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea și că unor situații diferite, justificate obiectiv și rațional, trebuie să le corespundă un tratament juridic diferit. De asemenea, stabilirea unor căi de atac diferite pentru diferite categorii de litigii nu creează discriminare de vreme ce titularii dreptului de a exercita aceste căi de atac sunt persoane aflate în situații juridice diferite. Totodată, stabilirea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de specificul obiectului fiecărei categorii de litigii, poate reglementa norme procedurale derogatorii de la regulile generale stabilite prin Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cu acest prilej, Curtea mai observă că prin Decizia de admisibilitate pronunțată la data de 28 iunie 2011, ca urmare a soluționării cererii nr. 40301/04, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în Cauza *Ioan Pop împotriva României*, paragraful 27, apreciind că sancțiunea contravențională aplicată reclamantului în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice constituie o „acuză în materie penală” în sensul art. 6 din Convenție, care trebuie aplicat sub aspectul său „penal”.

Curtea observă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu hotărârile din 17 ianuarie 1970 și 23 octombrie 1996, pronunțate în cauzele *Delcourt împotriva Belgiei*, paragraful 25, și *Levages prestations services împotriva Franței*, paragraful 44, art. 6 din Convenție nu obligă statele părți să înființeze curți de apel sau de „casație”. Cu privire la interpretarea acestui articol, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 37—38). De asemenea, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

Curtea observă astfel că nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că textul de lege criticat nu aduce atingere nici art. 24 din Constituție de vreme ce autorii pot formula plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției în fața unei instanțe independente și imparțiale, respectiv judecătoria, instanță care, în exercitarea rolului său activ, are obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului.

2. Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia prevederile art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, introduse prin art. X pct. 4 din Legea nr. 202/2010, aduc atingere dispozițiilor art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală, precum și art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenție.

Așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 1.305 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2012, reglementarea legală criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența, procedura de judecată, inclusiv procedura executării silite, precum și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege.

Faptul că plângerea contravenientului poate fi respinsă de instanța de judecată, acesta fiind obligat la plata amenzii contravenționale, nu reprezintă o atingere adusă dreptului său de proprietate. Amenda reprezintă sancțiunea aplicată contravenientului ca urmare a săvârșirii unei fapte contravenționale, iar diminuarea corespunzătoare a patrimoniului contravenientului este consecința directă a încălcării normelor legale. Este de esență contravenției sancționarea comportamentelor care încalcă valori sociale de o anumită importanță inclusiv prin aplicarea amenzilor. Aceste sancțiuni produc diminuarea justificată legal a patrimoniului contravenientului fără a se aduce atingere dreptului său de proprietate, astfel cum este reglementat de Legea fundamentală.

3. Modul de aplicare a prevederilor art. 118 alin. (4) din instanțele de judecată și serviciul poliției rutiere constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 de către aspecte care excedează controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (2), alin. (3¹) și alin. (4), precum și art. 120 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Sergiu Cioca Parasca în Dosarul nr. 3.340/175/2010 al Judecătorei Aiud și de Marian Păun în Dosarul nr. 10.403/200/2010 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 20 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 alin. (1) și (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Ion Sandu în Dosarul nr. 2.702/54/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 594D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că la dosar autorul excepției a depus o cerere prin care solicită admiterea acesteia și judecarea în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că Legea nr. 341/2004 a fost adoptată în scopul reexaminării actelor în temeiul cărora s-au acordat certificatele de revoluționar. Dispozițiile legale criticate reprezintă o garanție a legalității actelor, dificultatea verificării lor fiind suportată de autoritățile publice implicate în procesul de verificare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2702/54/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.** Excepția a fost ridicată de Ion Sandu într-o cauză având ca obiect „obligarea Guvernului României — Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor și Parlamentului României — Comisia Parlamentară a Revoluționarilor din decembrie 1989, la eliberarea unui certificat de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dreptul de a dobândi titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989”, potrivit Legii nr. 341/2004, este restrâns prin faptul că solicitantul trebuie să obțină avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite. Totodată, condițiile impuse de Legea nr. 341/2004 pentru preschimbarea certificatelor care atestă titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989” instituie discriminări prin faptul că preschimbarea certificatului nu reprezintă o simplă formalitate de înlocuire a unui document, ci presupune o întregă procedură de recunoaștere a dreptului la titlu anterior dobândit. De asemenea, prin textele de lege criticate se anulează titlurile anterior obținute și se condiționează obținerea noilor certificate de apartenența la o organizație de revoluționari legal constituită, ceea ce contravine art. 16 din Constituție, art. 14 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, obiectul acesteia îl formează prevederile art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 alin. (1) și (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 5: „(3) Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, după analizarea dosarelor persoanelor ce solicită preschimbarea certificatelor, cu avizul comisiei parlamentare pentru controlul aplicării prevederilor prezentei legi, va elibera noul tip de certificat, care va avea un format unic, cu elemente de securizare — singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile prezentei legi.

(4) Dosarele persoanelor care solicită preschimbarea certificatelor trebuie să conțină documentația prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea

Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, cu modificările ulterioare, pentru fiecare categorie, precum și avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992. Certificatele eliberate potrivit prezentei legi vor fi semnate de către secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și de către președintele comisiei parlamentare menționate la alin. (3).”;

— Art. 9: „(1) Certificatele doveditoare care, în perioada 1990—1997, au fost eliberate de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 și de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, după verificare, potrivit art. 5 alin. (3), (4) și (5), se vor preschimba, la cererea titularului, de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, până la data de 30 aprilie 2010 inclusiv.

(2) Persoanele care solicită preschimbarea documentelor care atestă titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), potrivit prezentei legi, precum și președinții organizațiilor nominalizate la art. 5 alin. (4) poartă răspunderea penală pentru corectitudinea întocmirii dosarelor, care vor fi verificate de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și avizate de Comisia parlamentară a revoluționarilor din decembrie 1989, în vederea eliberării de către acesta a certificatelor doveditoare, preschimbate conform alin. (1).”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării și cele ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. În expunerea de motive la Legea nr. 341/2004 s-a arătat, ca urmare a evoluției societății democratice românești, că unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, fie nu mai corespund realităților social-politice și economice actuale, fie au creat unele inechități ca urmare a interpretării sau aplicării greșite ori abuzive. Așa fiind, prin Legea nr. 341/2004 s-a reglementat cu privire la preschimbarea certificatelor doveditoare care, în perioada 1990—1997, au fost eliberate de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 și de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989.

Curtea observă că toți titularii care doresc preschimbarea certificatelor trebuie să urmeze aceleași etape legale, fără ca între aceștia să existe privilegii sau discriminări, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prin textele de lege criticate a prevederilor art. 16 din Constituție și ale art. 14 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. Curtea constată că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prin textele de lege criticate este restrâns dreptul de a dobândi titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite” prin aceea că solicitantul trebuie să obțină avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite. Aceasta deoarece dreptul de a obține titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite” nu este un drept constituțional, ci unul acordat prin lege, astfel încât nu poate fi reținută incidența art. 53 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) și art. 9 alin. (1) și (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Ion Sandu în Dosarul cu nr. 2.702/54/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dominus REI” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 628/212/2003 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 516D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 201 din 29 aprilie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 628/212/2003, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 15 februarie 2012, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere**, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Dominus REI” — S.R.L. din Constanța, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției prevăzute la art. 40 lit. a) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), întrucât acestea incriminează prin același text de lege încălcarea obligațiilor din caietul de sarcini, faptă care prezintă un pericol social redus, și efectuarea transporturilor rutiere fără licență sau cu licența suspendată, faptă cu pericol social superior celei dintâi. Astfel, susține autorul, se ajunge la aplicarea unor amenzi între aceleași limite pentru săvârșirea unor contravenții cu pericol social diferit, fapt ce constituie o discriminare a persoanelor juridice care săvârșesc contravenții mai puțin grave în raport cu cele care săvârșesc contravenții din a doua categorie, cu un pericol social sporit.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că faptele care constituie contravenții și sancțiunile aplicabile sunt prevăzute prin lege și sunt reglementate de legiuitor, în considerarea importanței valorilor sociale ocrotite și a atingerilor care le-ar putea fi aduse. Se arată, de asemenea, că legiuitorul poate impune un tratament sancționator similar pentru situații asemănătoare, în funcție de anumite criterii avute în vedere cu prilejul elaborării actului normativ incriminator.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului susține că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, întrucât în prezent contravențiile prevăzute în textul criticat sunt reglementate printr-o hotărâre a Guvernului, care nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, respectiv prin

Hotărârea Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și a sancțiunilor și măsurilor aplicabile în cazul constatării acestor încălcări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 29 august 1997.

Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 a fost abrogată prin art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, care, la rândul său, a fost abrogată prin art. 93 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, niciunul din cele două acte normative abrogatoare nepăstrând soluția juridică criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, respectiv calificarea drept contravenție a faptelor de nerespectare a caietelor de sarcini.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 40: „*Constituie contravenție, în măsura în care, potrivit legii penale nu sunt considerate infracțiuni, și se sancționează ca atare următoarele fapte:*

a) *efectuarea de transporturi rutiere sau desfășurarea de activități conexe acestora, conform prevederilor anexei nr. 2 pct. C, fără licențe sau cu licențe cu valabilitate expirată, suspendate sau anulate, precum și nerespectarea prevederilor caietelor de sarcini, anexe la acestea;*”

— Art. 41 liniuța a 4-a: *Se sancționează cu amendă:*

[...]

— *de la 3.200.000 lei la 4.000.000 lei, faptele prevăzute la art. 40 lit. a), b), c), g) și h).”*

Se susține, în esență, că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 628/212/2003 (număr în format vechi 9.012/2003),

Judecătoria Constanța — Secția civilă a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere. Întrucât Curtea Constituțională a fost sesizată prin considerentele încheierii menționate, și nu prin dispozitivul acesteia, excepția de neconstituționalitate nu a fost înaintată instanței constituționale. Sesizarea Curții Constituționale dispusă prin considerentele încheierii a fost calificată ca fiind o eroare materială, astfel încât aceeași instanță, la data de 15 februarie 2012, a pronunțat o încheiere de îndreptare a erorii materiale strecurate în încheierea din 2003. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a fost comunicată Curții Constituționale și înregistrată la registratura jurisdicțională a acesteia cu nr. 1.396 din 23 februarie 2012.

II. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a statuat că este competentă să se pronunțe cu privire la constituționalitatea normelor juridice abrogate, cuprinse în acte normative ce pot face obiectul controlului de constituționalitate, dacă, pentru părțile litigiului în soluționarea căruia a fost ridicată excepția, normele în cauză produc efecte juridice.

În cauza de față, Curtea constată că, în urma evenimentelor legislative survenite în domeniul transporturilor rutiere de la data suspendării judecării cauzei și până în prezent, nerespectarea prevederilor caietelor de sarcini [art. 40 lit. a) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997] nu mai constituie o contravenție de sine stătătoare. Având în vedere că de la data săvârșirii faptei calificate ca fiind contravenție potrivit art. 40 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997, respectiv, au fost adoptate mai multe acte normative de reglementare primară și secundară a căror incidență urmează a fi finalizată de instanța de judecată, revine acesteia din urmă sarcina de a stabili, pe de o parte, dacă **fapta concretă** săvârșită este în continuare prevăzută ca și contravenție, iar, pe de altă parte, dacă ajunge la o concluzie afirmativă, să stabilească care dintre regulile sancționatoare prevăzute de actele normative în cauză sunt mai favorabile autorului excepției. Totodată, în cazul în care ajunge la o concluzie negativă, respectiv că una dintre reglementările succesive nu a mai prevăzut ca și contravenție fapta săvârșită, rămâne tot în competența instanței de judecată stabilirea reglementării legale mai favorabile. Desigur, în ambele cazuri, se aplică și principiul retroactivității legii contravenționale mai favorabile. Așadar, în aceste condiții, Curtea observă că revine instanței de judecată sarcina de a constata dacă fapta concretă săvârșită de autorul excepției constituie contravenție potrivit legislației ulterior adoptate și de a proceda, în consecință, la aplicarea legii contravenționale mai favorabile.

De principiu, toate actele normative succesiv adoptate au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât instanța de judecată urmează să aleagă dintre acestea legea aplicabilă litigiului, existând în momentul de față un dubiu în privința legislației aplicabile și care poate influența soluția ce va fi pronunțată; or *in dubio pro reo*. De altfel, Legea nr. 47/1992 prevede ca și condiție de admisibilitate a excepției faptul ca actul normativ să aibă legătură cu cauza și nu ca de acesta să depindă soluționarea cauzei. Este o prevedere mult mai largă, care permite analiza constituționalității textelor legale pretins incidente într-un anumit moment al desfășurării cauzei, și nu din perspectiva soluției, dezlegării cauzei.

Curtea observă că este atribuția exclusivă a instanței de judecată stabilirea legii contravenționale mai favorabile, dar, pentru ca aceasta să își poată exercita competența, nu poate nega părților dreptul de a apela, pe calea excepției de neconstituționalitate, la unica autoritate de jurisdicție constituțională din România, în privința realizării controlului

textelor legale care la un anumit moment procesual au legătură cu soluționarea cauzei.

În consecință, Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este admisibilă și urmează a se pronunța pe fondul acesteia. Prin urmare, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere.

III. Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții prin Decizia nr. 85 din 2 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 aprilie 2004, Decizia nr. 201 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 7 iunie 2004, și Decizia nr. 359 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 lit. a) și art. 41 liniuța a patra din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dominus REI” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 628/212/2003 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

**privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic,
la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2012—14 mai 2013**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 185.403/ISZ din 24 aprilie 2012 al Direcției păduri și dezvoltare forestieră, în temeiul art. 6 alin. (1) lit. f) și art. 36 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cotele de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2012—14 mai 2013, prevăzute în anexele nr. 1—6.

Art. 2. — (1) Pentru prelevarea de probe biologice în vederea stabilirii situației epidemiologice a pestei porcine clasice se aprobă recoltarea la nivelul întregii țări a unui număr de 3.120 de

5 noiembrie 2004, prilejuri cu care a arătat că textele criticate nu instituie nici privilegii și nici discriminări între operatorii de transport rutier, fie ei persoane fizice sau persoane juridice. Ele fac deosebiri între diferite încălcări ale reglementărilor legale, între pericolozitatea și gravitatea lor abstractă, prevăzând în raport cu acestea sancțiunile contravenționale ce urmează a fi aplicate. De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul (inclusiv cel delegat) a acționat în temeiul dreptului său de apreciere cu privire la modalitatea de reglementare a condițiilor în care anumite fapte să fie sancționate contravențional, precum și la stabilirea sancțiunilor aplicabile, fără să instituie o discriminare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

exemplare de purcei de mistreț, cu vârsta până la un an, în afara cotelor de recoltă prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Recoltarea exemplarelor de purcei de mistreț al căror număr este prevăzut la alin. (1) poate fi realizată de către gestionarii fondurilor cinegetice în orice perioadă a anului.

(3) Repartizarea exemplarelor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 7, iar distribuirea acestora pe gestionari și fonduri cinegetice se realizează de către structurile teritoriale

de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură împreună cu gestionarii fondurilor cinegetice.

Art. 3. — (1) Cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin se realizează pentru fiecare specie și pentru fiecare fond cinegetic de către gestionarii cărora le-a fost atribuit dreptul de a gestiona fauna cinegetică din fondurile cinegetice în cauză, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii, urmărindu-se conservarea biodiversității faunei cinegetice și păstrarea echilibrului ecologic.

(2) Cu respectarea cotelor de recoltă, fiecare vânător înscris în autorizația de vânătoare poate recolta într-o zi un număr maxim de 100 de exemplare din specia ciocârlie (*Alauda arvensis*) și un număr maxim de 50 de exemplare din specia prepeliță (*Coturnix coturnix*).

Art. 4. — În vederea obținerii de venituri necesare unei bune gestionări a faunei cinegetice, instituțiile de învățământ care au discipline de studiu vânatul și vânătoarea și instituțiile publice care au ca obiect de activitate cercetarea științifică în domeniul cinegetic pot realiza cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin, pentru fiecare specie și pentru fiecare fond cinegetic, în proporție de 50% și cu vânători, alții decât elevii și studenții, respectiv personalul tehnic de vânătoare angajat al acestor instituții, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii.

Art. 5. — Pe fondurile cinegetice care se suprapun ariilor naturale protejate, cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin se realizează pe suprafețele din fondurile cinegetice unde practicarea vânătorii este admisă potrivit legii.

Art. 6. — (1) În cazul modificării condițiilor ecologice din cuprinsul fiecărui fond cinegetic și a mișcărilor naturale de efective, în cursul sezonului de vânătoare 2012—2013, la solicitarea gestionarilor fondurilor cinegetice, structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură analizează și aprobă, pe baza documentelor de constatare, reșezarea între fonduri cinegetice a cotelor de recoltă aprobate prin prezentul ordin.

(2) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură vor înainta organismului de specialitate din cadrul acesteia, lunar, situația actualizată a aprobărilor de reșezare a cotelor de recoltă, emise în baza prevederilor alin. (1).

Art. 7. — În cazul efectuării, în cursul sezonului de vânătoare 2012—2013, a unor acțiuni de populare a fondurilor cinegetice cu exemplare ce aparțin speciilor de vânat sedentar, în urma cărora să rezulte efective cel puțin egale cu efectivele optime aprobate pentru specia în cauză, pe fondul cinegetic respectiv,

autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură analizează și aprobă, după caz, la propunerea structurilor teritoriale de specialitate ale acesteia, solicitările gestionarilor fondurilor cinegetice pentru suplimentarea cotelor de recoltă aprobate inițial pentru speciile de vânat care au făcut obiectul acțiunilor de populare.

Art. 8. — (1) Exemplarele de mamifere care produc pagube culturilor agricole, silvice sau animalelor domestice se recoltează în orice perioadă a anului, la solicitarea scrisă a gestionarului, prin metoda la pândă, după cum urmează:

a) în baza aprobării conducerii structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pe raza căreia se află fondul cinegetic, în situația în care cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin nu a fost realizată;

b) în baza aprobării conducerii autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin referat de aprobare, la propunerea structurilor sale teritoriale de specialitate, în situația în care cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin a fost realizată.

(2) Aprobările prevăzute la alin. (1) se acordă după verificarea în teren, de către personalul de specialitate al structurilor teritoriale ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, a pagubelor produse, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 9. — Pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2012—14 mai 2013, prin derogare de la prevederile art. 5 din Procedura de autorizare a activităților de recoltare, capturare și/sau achiziție și/sau comercializare, pe teritoriul național sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante și fosilelor de animale vertebrate și nevertebrate, precum și a plantelor și animalelor din flora și, respectiv, fauna sălbatică și a importului acestora, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 410/2008, cu modificările ulterioare, cotele de recoltă aprobate potrivit prezentului ordin se realizează de gestionarii fondurilor cinegetice fără alte avize sau aprobări din partea autorităților de protecție a mediului.

Art. 10. — Controlul aplicării prevederilor prezentului ordin se asigură de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale de specialitate ale acesteia.

Art. 11. — Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și pădurilor,

Cristian Apostol,
secretar de stat

București, 4 mai 2012.

Nr. 1.355.

*) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar”
din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala cu clasele I—IV
„Noua Generație” din municipiul Constanța**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 3 din 2 aprilie 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 15 iunie 2011—23 martie 2012,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „zi” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala cu clasele I—IV „Noua Generație”, cu sediul în municipiul Constanța, str. Viceamiral Ioan Murgescu nr. 33, județul Constanța, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „primar” se preia la nivelul de învățământ „primar” acreditat din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala cu clasele I—IV „Noua generație” din municipiul Constanța.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala cu clasele I—IV „Noua Generație” din municipiul Constanța este monitorizată și controlată periodic de către

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Constanța, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala cu clasele I—IV „Noua Generație” din municipiul Constanța, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Constanța vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 mai 2012.

Nr. 3.913.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”,
domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecatronist” din cadrul unității
de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar Industrial Minier din municipiul Lupeni**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 3 din 2 aprilie 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 15 iunie 2011—23 martie 2012, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecatronist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „zi” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar Industrial Minier, cu sediul în municipiul Lupeni, Str. Tineretului nr. 43, județul Hunedoara, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar Industrial Minier din municipiul Lupeni este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu

Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar Industrial Minier din municipiul Lupeni, Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 mai 2012.
Nr. 3.923.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician instructor auto” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” din municipiul Deva

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 3 din 2 aprilie 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 15 iunie 2011—23 martie 2012, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician instructor auto”, limba de predare „română”, forma de învățământ „zi” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, cu sediul în municipiul Deva, str. Titu Maiorescu nr. 28, județul Hunedoara, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” din municipiul Deva este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” din municipiul Deva,

Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 mai 2012.
Nr. 3.924.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „servicii”, domeniul „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în gastronomie”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „industrie alimentară”, calificarea profesională „tehnician în industria alimentară” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar „Ioan Bojor” din municipiul Reghin

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 3 din 2 aprilie 2012 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 15 iunie 2011—23 martie 2012, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „servicii”, domeniul „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în gastronomie”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician mecanic pentru întreținere și reparații”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul „industrie alimentară”, calificarea profesională „tehnician în industria alimentară”, limba de predare „română”, forma de învățământ „zi” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Grup Școlar „Ioan Bojor”, cu sediul în municipiul Reghin, Str. Râului nr. 16, județul Mureș, începând cu anul școlar 2012—2013.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grup Școlar „Ioan Bojor” din municipiul Reghin este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Agenția Română de Asigurare a Calității

în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Mureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Grupul Școlar „Ioan Bojor” din municipiul Reghin, Inspectoratul Școlar al Județului Mureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 3 mai 2012.
Nr. 3.925.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierei din Registrul general
al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale
MASTER FINANCE GROUP IFN — S.A.**

Având în vedere imposibilitatea desfășurării de către Societatea Comercială MASTER FINANCE GROUP IFN — S.A. a activității de creditare conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a intrării în faliment, în baza art. 28 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale MASTER FINANCE GROUP IFN — S.A., cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, Piața Mihai Viteazu nr. 33, ap. 37, județul Cluj, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J12/944/2002, cod unic de înregistrare 14650488, înscrisă în Registrul general, ținut la Banca Națională a României, la secțiunea h) „Leasing financiar” cu nr. RG-PJR-13—080083.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 6 aprilie 2012.
Nr. 326.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

